

تفسير انجيل متي
برای مشاوران مسيحي

The Christian Counselors Commentary
The Gospel of
Matthew
Jay E. Adams

نويسنده: جي آدامز
مترجم: شاهرخ صفوي
ويرايش: فرح صفوي

بیش نویسن مترجم

جی آدامز بنیان گذار مکتب مشاوره مسیحی بود، و ما شاگردان او، دنباله آنچه آغاز کرده را ادامه می دهیم. کتابی که در دست دارید، آنچه مربوط به کمک به متقاضی می باشد را از طریق تفسیر اناجیل (متی) برایمان فراهم ساخته است. امیدوارم کتابی که در دست دارید باعث برکت شما بشود و پادشاهی خدا همانگونه که وعده داده (ارمیا ۴۹) در دل همه فارسی زبانان جهان جای بگیرد. آمین

شاهرخ صفوی

فصل سوم

یحیای تعمیده دهنده

متی ۳

- ۱: در آن روز ها یحیای تعمید دهنده ظهور کرد.
او در بیابان یهودیه موعظه می کرد و
- ۲: می گفت: «توبه کنید زیرا پادشاهی آسمان نزدیک شده است!»
- ۳: این همان است که ایشعیای نبی در باره اش می گوید
ندای آن که در بیابان فریاد بر می آورد:
«راه خداوند را آماده کنید!»
- طریقهای او را هموار سازید!»
- ۴: یحیی جامه از پشم شتر بر تن داشت
و کمربندی چرمین بر کمر می بست،
و خوراکش ملخ و عسل صحرايي بود
- ۵: مردمان اروشلیم و سراسر یهودیه و تمامی نواحی اطراف رود اردن،
جملگی نزد او می رفتند
و به گناهان خود اعتراف کرده،
در رود اردن از او تعمید می گرفتند.

در فصل سوم با یحیی آشنا می شویم. یحیی را خدا اینگونه هدایت کرده بود تا به مردم بگوید، «راه خداوند را آماده کنید». خدا یحیی را پیش از عیسی فرستاد تا زمینه را برای نجات دهنده فراهم سازد. جالب است که یحیی «در بیابان یهودیه موعظه می کرد». او مانند دیگران به شهر و روستا نمی رفت. به صحرا و مردم ساده رجوع می کرد. کسانی که کمتر مانعی بر سر راه دست یابی به خدا دارند، در میانشان سکونت (بخاطر فرهنگ و مذهب جامعه) می کرد و می خرامید. و می گفت، «توبه کنید»، تا راه باز شود.

توبه (که در عهد قدیم معنی تغییر افکار دارد و در عهد جدید، معنی تغییر رفتار)، در اقتباس از اشعیا ۵۵: ۸ است که می گوید «افکار من افکار شما نیست، و نه راههای من، راههای شما». دو مورد عمده زندگی روحانی را در اینجا بیان می کند. آنچه به فکر می آید، و به آنچه تبدیل می شود، از خداست یا نیست. زندگی چه معنایی دارد؟ یحیی می گفت که زمان آن رسیده که توبه کنند و به خدا روی آورند.

توبه را باید فهمید، تا بتوان انجام داد. توبه در اظهان عمومی جنبه ناخوشایندی دارد. کمتر کسی هست که بخواهد توبه کند. چرا؟ برای آنکه می ترسند رسوا شوند. چرا؟ چون رسوائی همراه با اعدام (سنگ سار) بود. در عهد قدیم تنها افکار یهودیان بود که از خدا الهام می گرفت و به خاطر همین با شکست رو برو می شد. نمی دانستند چگونه آنچه خدا می خواهد را انجام دهند؛ می گفتند مگر ما خدائیم! در انتظار ظهور مسیح موعود بودند تا راه را (نجات) نشان دهد. عیسی آمد تا نشان

دهد که می توان با خدا زندگی کرد. آنچه لازم بود، توبه بود که یحیی با انجام مراسم غسل تعمید، برای مردم انجام می داد.

متی می گوید یحیی مانند همان پیشگوئی اشعیا بود که گفت، "ندای آن که در بیابان فریاد بر می آورد" (۳). او خود را همچون مردم آن دیار ساخت تا بتواند در میانشان راجع به خدا صحبت کند، و از آنجا که "فریاد بر می آورد"، می فهمیم که عده زیادی به جانب او می آمدند (۵ و ۶).

اما توبه جناب دیگری را نیز دارد: تغییر رفتار. و این تغییر کار روح القدس است و نه انسان. روح القدس است که ایماندار به عیسی مسیح را شبیه خدا می سازد. کیست که این را نخواهد. و به این دلیل توبه نه تنها بد نیست، بلکه بسیار خوب نیز هست. درک موضوع توبه نمای جدیدی را بما می دهد. یحیی می گوید "راه خداوند را آماده کنید! طریقهای او را هموار سازید!" (۳). کار گرانی با بیل و کلنگ، راه را برای عبور پادشاه باز می کردند. چاله های موجود باید پر شود و بر آمدگی ها صاف گردد. به همان شکل، بر آمدگی های غرور و چاه های گناه باید در نظر گرفته شوند، تا مسیح راه را باز دیده و وارد شود. توبه همیشه آغاز کار خدا در انسان بوده و خواهد بود. خدا در توبه ما را شاهد ماجرای گناه می کند (در طول زندگی مسیحی ما)، و با ایمانی که به ما داده، گناه را پشت سر گذاشته و آنچه خدا می خواهد را به ارمغان می آورد. از ما خاسته شده در زندگی با خدا شریک باشیم و از او بخواهیم ما را شبیه عیسی بسازد.

متی ۳

۷: اما یحیی چون بسیاری از فریسیان و صدوقیان را دید که به آنجا که او تعمید می داد می آمدند، به آنان گفت:

«ای افعی زادگان!

چه کسی به شما هشدار داد

تا از غضبی که در پیش است، بگریزید؟

۸: پس ثمری شایسته توبه بی آورید

۹: و با خود مگوئید "پدر ما ابراهیم است."

زیرا به شما می گویم خدا قادر است از این سنگها

فرزندان برای ابراهیم پدید آورد.

۱۰: هم اکنون تیشه بر ریشه درختان نهاده شده است.

هر درختی که میوه خوب ندهد، بریده و در آتش افکنده خواهد شد.

۱۱: «من شما را برای توبه، با آب تعمید می دهم؛

اما آن که پس از من می آید توانتر از من است

و من حتی شایسته بر گرفتن کفشهایش نیستم.

او شما را با روح القدس و آتش تعمید خواهد داد.

۱۲: او کج بیل خود را در دست دارد و خرمنگاه خود را پاک خواهد کرد.

و گندم خویش را در انبار ذخیره خواهد نمود،

اما گاه را با آتشی خاموشی ناپذیر خواهد سوزانید.»

آنچه در آیات ۷ تا ۱۲ می بینیم، برخورد یحیی با رهبران دین است. یحیی صحبتش ساف و پوستکنده و صدمه ناپذیر بود. وقتی دید رهبران مذهبی نیز آمده اند فصل تعمید بگیرند، آنها را "افعی زادگان" نام می برد (۷)، چون در نام خدا مردم را به بی راهه می بردند.

مشاوران باید در نظر داشته باشند که برداشت مسیحیان از خدا متفاوت است. و از آنجائی که بسیاری مسیح را تنها برای استفاده خود می شناسند (نه آنکه زندگی روحانی داشته باشند)، لازم است مکتب روحانی مسیح را برایشان روشن سازند.

مکتب مسیح را می توان به آنچه یحیی می گفت خلاصه کرد: ”پس ثمری شایسته توبه بی آورید“ (۸). یحیی نشان داد که تغییر افکار و رفتار است که ”ثمری شایسته“ به بار می آورد. دانستن حقیقت کافی نیست. متقاضیانی که می خواهند مسیح را جزئی از زندگی خود کنند، از شنیدن این حقیقت خوششان نخواهد آمد. آنها می خواهند به زندگی که داشته اند ادامه دهند، و اگر مسیح می تواند تاثیر بگذارد تا زندگی دلپذیری داشته باشند، چه بهتر. یقیناً برداشت نادرستی از مسیح بدست آورده اند. حال ممکن است تعلیم ناصحیحی را دریافت کرده اند، یا خود برداشت ناصحیحی را بدست آورده اند. افکار باید صحت داشته باشد تا رفتار نیز صحیح بوده باشد. به هر صورت، گناه تاثیر زیادی بر افکار و رفتار مان گذاشته و متقاضی باید خود تصمیم بگیرد کدام راه را انتخاب می کند. هر یک را انتخاب کند، پشت بر دیگری کرده است.

امروزه تمرکز بسیاری از خادمین کلیسا بر احساسات مردم است، تا خدا گانگی. به خاطر آنکه کسی را از دست ندهند، سعی می کنند احساس بدی را ایجاد نکنند. البته همه می خواهیم احساس خوبی داشته باشیم، اما زمانی که توبه شامل احساس بدی نیز می گردد، آنوقت چگونه می توانیم متقاضی را راضی کنیم؟ گناه در جسم و افکار ما نفوذ کرده، و تنها با تحمل دوره سخت توبه، و ایمان به آنکه خدا ما را از بند شیطان رها خواهد کرد، به حذف می رسیم.

رهبران مذهبی آن زمان فکر می کردند همه یهودیان بخاطر میراثی که دارند، نجات خواهند یافت یحیی موافق نبود (۹). می گوید فکر نکنید چون از نسل ابراهیم می باشید، خدا را دریافت کرده اید. نجات امری شخصی است، و به فرقه، نژاد، و قومی تعلق ندارد. می گوید خدا می تواند ایماندار خود را از مکان بعیدی بوجود آورد (”سنگ“). و همین کار را نیز در میان شگفتی یهودیان کرد. او یهودیان را وارد کلیسا نمود.

آیه ۱۰ صحبت از داوری که در پیش اورشلیم است می کند (۷۰ میلادی). معلوم است که یحیی داوری را نزدیک می دید. می گوید، ”هم اکنون تیشه بر ریشه درختان نهاده شده است“. تصویر چوب بری را می بینیم که دارد درخت را از ریشه در آورد. صحبت از توبه است. تاخیری نباید در کار باشد. در مشاوره لازم است بر فوریت انجام کار تاکید کرد. بسیاری از متقاضیان ترجیح می دهند کار به عقب بی اندازند. زمانی که خدا فرمان می دهد، زمانی است که باید از آن اطاعت کرد (بطوری که در فصل اول در خصوص یوسف دیدیم).

داوری همیشه بر اساس کار های انجام شده بوده (۱۰). اگر میوه ای در کار نباشد، درخت از جا کنده به آتش افکنده می شود. ایماندار توسط فیض خدا، تنها از طریق ایمان نجات پیدا می کند (شاهد وجود آن می شود). ولی، فیض نجات دهنده در او، از طریق کار هایش (میوه) است، که مشهود می گردد (دیده می شود). این دقیقاً همان است که یعقوب می گوید. البته هیچ کسی با کار هایش نجات نمی یابد، ولی کسی نیست که نجات یافته باشد و میوه نیاورد.

در آیه ۱۱ یحیی تأکید خود را با تعمید عیسی مقایسه می کند. یحیی با آب تأکید می داد، ولی تعمید عیسی با ”روح القدس و آتش خواهد بود“ (در فصل دوم اعمال، این قسمت از وعده را می خوانیم). تعمید یحیی منفی بود؛ پاکیزه شدن از طریق توبه. ولی تعمید عیسی مثبت بود، به طوری که راه تازه را برای ایماندار باز کرد تا وارد ملکوت خدا (مسیح و کلیسایش) بشود (رومیان ۶: ۳؛ اول قرنتیان ۱۲: ۱۳). تعمید یحیی کامل نبود و به همین دلیل در اعمال ۱۹: ۱ - ۵ می بینیم که شاگردان یحیی نیز لازم بود تعمید یابند (جنبه عمومی خداگانگی نیز به توبه آنها اضافه گردید).

در آیه ۱۲ نیز فوریت موضوع اعلام گردیده می گوید عیسی "کج بیل خود را در دست دارد"، و آماده شده گندم را از کاه جدا سازد. وقت برای توبه و ایمان به خدا هنوز هست. درب بهشت در این حیات و دنیای امروزه باز است. ولی فوریتی نیز موجود است. زمانی می رسد که دیگر دیر شده.

تعمید عیسی

متی ۳: ۱۳ - ۱۷	مرقس ۱: ۹ - ۱۱	لوقا ۳: ۲۱ - ۲۲	یوحنا ۱: ۳۱ - ۳۴
----------------	----------------	-----------------	------------------

متی ۳

۱۳: آنگاه عیسی از جلیل به رود اردن آمد تا از یحیی تعمید گیرد.

۱۴: ولی یحیی کوشید او را باز دارد و به او گفت:
 «مَنَم که باید از تو تعمید بگیرم،
 و حال تو نزد من می آیی؟»

۱۵: عیسی در پاسخ گفت: «بگذار اکنون چنین شود،
 زیرا شایسته است که ما پارسایی را به کمال تحقق بخشیم.»
 پس یحیی رضایت داد.

۱۶: چون عیسی تعمید گرفت،
 بی درنگ از آب بر آمد.
 همان دم آسمان گشوده شد و او روح خدا را دید
 که همچون کبوتری فرود آمد و بر وی قرار گرفت.

۱۷: سپس ندایی از آسمان در رسید که
 «این است پسر محبوبم که از او خشنودم.»

در آیات ۱۳ - ۱۷، شاهد تعمید عیسی مسیح می شویم. عیسی احتیاج به تعمید توبه نداشت. اما عیسی فکر دیگری در نظر داشت. او در شرف آغاز خدمت خود بود، و لازم بود به این خاطر به کنار گذاشته شود و مسیح موعود نامیده گردد. به این خاطر است که در آیه ۱۵ می گوید، "شایسته است که ما پارسایی را به کمال تحقق بخشیم". آن مسح روحی که بلافاصله پس از تعمید با آب صورت گرفت، نشانه این بود که خداوند روحش را بر عیسی نهاد تا او را وقف خود کرده و قدرت لازم را برای انجام کارهایش بدهد. این تعمید توبه کار نبود (مذحب). هیچ گونه اعتراف به گناهی در میان نبود؛ بعکس، خدای پدر روحش را بر عیسی نهاد و اعلام کرد که عیسی را فرزند خود نامید (۱۷). فصل های بعدی برداشت های بیشتری را نیز خواهند رساند.